

CYPRUS CENTRE
OF THE INTERNATIONAL
THEATRE INSTITUTE

38, Rigenis str.
1010 Nicosia
Cyprus

T +357 2267 4920
F +357 2268 0822

info@ccoiti.org.cy
www.ccoiti.org.cy

International Theatre Institute ITI
World Organization for the Performing Arts

Μήνυμα για τη Διεθνή Ημέρα Χορού - 29 Απριλίου 2026

Συγγραφέας Μηνύματος: Crystal PITE, Καναδάς
Χορογράφος

Μετάφραση στα ελληνικά από το αγγλικό πρωτότυπο

Μήνυμα για τη Διεθνή Ημέρα Χορού

Οι άνθρωποι κινούνται. Τα μπράτσα μας εκτείνονται, τα γόνατά μας λυγίζουν, τα κεφάλια μας γνέφουν, τα στήθη μας υποχωρούν, οι πλάτες μας τεντώνονται, πηδάμε, ανασηκώνουμε τους ώμους, σφίγγουμε τις γροθιές μας, σηκώνουμε ο ένας τον άλλον ψηλά και σπρώχνουμε ο ένας τον άλλο μακριά. Όλα αυτά είναι εξίσου και γλώσσα και δράση. Είναι όσα έχει να πει το σώμα για την ανάγκη, την ήττα, το θάρρος, την απόγνωση, την επιθυμία, τη χαρά, την αμφιθυμία, τη δυσφορία, την αγάπη. Οι εικόνες αυτές αποκτούν νόημα στο μυαλό μας επειδή έχουμε αισθανθεί τόσο ουσιαστικά όλα αυτά τα πράγματα στο σώμα μας – έχουμε *(συγ)κινηθεί*.

Είμαστε χορευτές, όλοι μας. Η ζωή μας κινεί η ζωή μας *χορεύει*. Εφήμερος σαν μια ανάσα, συμπαγής σαν ένα οστό, ο χορός είναι φτιαγμένος από εμάς. Σμιλεύουμε τον χώρο. Γράφουμε με τα σώματα μας σε μια βουβή γλώσσα που γίνεται βαθιά κατανοητή. Ομορφαίνουμε τον χώρο μέσα και γύρω μας όταν χορεύουμε.

Όπως η ζωή, ο χορός αυτοδημιουργείται και αυτοκαταστρέφεται κάθε στιγμή. Όπως η αγάπη, δεν χωράει λογική.

Μ' αρέσει να φαντάζομαι το σώμα σαν μια *τοποθεσία*· ένα μέρος όπου το είναι μας φυλάσσεται και πλάθεται. Όταν χορεύουμε, μας διακατέχει μια βαθιά αφοσίωση να είμαστε παρόντες εκεί.

Γράφω αυτό το Μήνυμα στις αρχές του 2026, όταν φαίνεται να μην υπάρχει τέλος στην καταπίεση, τις αναταραχές και τα βάσανα στον κόσμο μας. Καθημερινά, καθώς γινόμαστε μάρτυρες της φρίκης που είναι ικανοί να προκαλέσουν οι άνθρωποι ο ένας στον άλλον και του μηχανισμού της εξουσίας που χρηματοδοτεί και τροφοδοτεί ανείπωτη βία κατά των ανθρώπων και του πλανήτη, ο χορός μοιάζει με μια επιπόλαιη, μάταιη απάντηση. Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς τι μπορεί να κάνει ένας καλλιτέχνης του χορού σ' έναν κόσμο που έχει τόσο μεγάλη ανάγκη από ριζική αλλαγή και επούλωση των πληγών του.

Κι όμως, η τέχνη, όπως και η ελπίδα, είναι μια μορφή αγάπης. Προκλητικά γενεσιουργός απέναντι στη βεβήλωση, η τέχνη λειτουργεί ως διαλύτης στο απολιθωμένο μυαλό και ως βάλσαμο που το θεραπεύει. Η τέχνη είναι ένα δοχείο

που μας εμπεριέχει ενώ παλεύουμε με ερωτήματα – μαζί – μ' έναν τρόπο που διαφέρει από τις ειδήσεις, διαφέρει από τα ντοκιμαντέρ και την εκπαίδευση, διαφέρει από τις απόψεις και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, διαφέρει από τον ακτιβισμό και τις διαμαρτυρίες, αλλά δεν είναι ασύμβατος με αυτά.

Μέσω της δημιουργικότητας, συσσωρεύουμε αντίσταση και ελπίδα μέσω μικρών πράξεων θάρρους, περιέργειας, καλοσύνης και συνεργασίας. Στον χορό και στη δημιουργία του χορού, βρίσκουμε αποδείξεις ότι η ανθρωπότητα είναι κάτι παραπάνω από την πιο πρόσφατη αποκαρδιωτική παγκόσμια αποτυχία μας.

Όμως ο χορός δε χρειάζεται αιτιολογία ούτε εξηγήσεις. Είναι φτιαγμένος από εμάς μα δεν μας οφείλει τίποτα. Χρειάζεται μόνο να κατοικήσει σε ένα πρόθυμο σώμα. Από εκείνη την τοποθεσία μπορεί να μεταφράσει το άφατο· ενεργεί ως μεσολαβητής ανάμεσα σ' εμάς και το άγνωστο.

Μας συγκινούν αυτά τα φευγαλέα ίχνη ομορφιάς στην παρούσα στιγμή. Και καθώς ενσαρκώνουμε τόσο τον χορό όσο και την εξαφάνισή του, αναλογιζόμαστε τη δική μας παροδικότητα. Ταυτόχρονα, αν παραμείνουμε προσηλωμένοι, ο χορός θα μας χαρίσει που και που μια φευγαλέα ματιά στην ψυχή.

Crystal PITE

*Μετάφραση στα ελληνικά από το αγγλικό πρωτότυπο: Γκόλα Κλείτου
για το Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου (ΚΚΔΙΘ)*